

[Alvilda Larsen.]

saadan som Regeringspartiet ogsaa har været det og er det. Ved Forslaget om Forhøjelse af den midlertidige Tillægsafgift for visse Motorkøretøjer og Forhøjelse af Benzinafgiften maa man imidlertid forundres over de Forhøjelser, som foreslaas her. Forhøjelsen af Tillægsafgiften for Motorkøretøjer rammer jo ikke blot Luksuskørselen, men alle Personkøretøjer, baade til privat og til erhvervmæssig Anvendelse, og rammer yderligere, saa vidt jeg kan se, ogsaa Varetransport med Motorcykler, som efterhaanden finder større og større Udbredelse. Desuden mener jeg, at man maa være opmærksom paa, at adskillige Smaakaarsfolk benytter Motorcykel som nødvendigt Transportmiddel i Forbindelse med deres Beskæftigelse. Denne Afgift, som altsaa foreslaas forhøjet her, vil saa medføre et forhøjet Omkostningsniveau; det gælder baade for Droskekørsel og for de Dele af Erhvervene, som bruger nogle af de ramte Køretøjer i deres Virksomhed. Det bliver altsaa igen endnu dyrere at være Forbruger.

Ganske paa samme Maade forholder det sig med 10 Øres Forhøjelsen af Benzinafgiften. Vi har haft dette Forslag til Behandling under den forrige Regering. Dengang kunde Forslaget ikke samle Flertal her i Tinget, og en af Indvendingerne mod det var, at Forhøjelsen ogsaa vilde ramme Erhvervskørselen, og det blev af alle Partier forlangt, at en saadan Forhøjelse, hvis den skulde gennemføres, i hvert Fald ikke maatte komme til at ramme Erhvervskørselen. Jeg behøver vel næppe at erindre Finansministeren om, at hans Indvendinger dengang, for kun ca. 5½ Maaned siden, fylder flere Spalter i Rigsdagstidende. Finansministeren gik imod Forslaget paa Kryds og tværs og forlangte, at kun ren og skær Luksuskørsel maatte beskattes yderligere. Finansministerens Modstand dengang skyldtes ikke, som den daværende Finansminister mente, det da forestaaende Valg. Jeg skal imidlertid ikke ærgre Ministeren med at citere, hvad han sagde ved den Lejlighed. Jeg vil kun understrege, at han maaske dengang talte ligesaa meget ud af Vinduerne og var ligesaa virkelighedsfjern, som Finansministeren mente, at jeg var det i Gaar. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Vær saa venlig at citere!). Det kan jeg trøste mig med. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Jamen, citer bare!). Ja, saa maa jeg komme igen om lidt. Men Forholdene har dog ikke forandret sig saa meget i de faa Maaneder, at det berettiger Finansministerens nye Stilling. Mit Parti er stadig imod denne Beskatning, der hæver Omkost-

ningsniveauet, og som Forbrugerne skal betale.

Under Behandlingen af Lovforslaget dengang blev det diskuteret, hvorledes man kunde skelne mellem Benzin, der blev brugt henholdsvis til Luksuskørsel og Erhvervskørsel, hvis man f. Eks. kun fordyrede Benzinen til Luksusforbruget. Der taltes om Forsøg med farvet Benzin. Hvilke Resultater der er kommet heraf, ved jeg ikke, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at farvet Benzin anvendes af de danske Statsbaner. Nu mener jeg, at hvad enten det er muligt at anvende farvet Benzin eller ej, kan man undersøge Mulighederne for at indføre en Slags Benzinmærker til Erhvervskørsel, ikke Rationering, men derimod en Slags Rabatmærker til Køb af billigere Benzin til Erhvervskørsel. Jeg vil gerne bede Finansministeren udtale sig om Muligheden af en saadan Ordning. Mit Parti kan gaa med til en Afgift paa Luksuskørsel, men denne Afgift maa saa efter vor Opfattelse anvendes til Billiggørelse af den øvrige Benzin. Vi kan ikke gaa ind paa Forslaget i den Skikkelse, det foreligger her, og som Finansministeren altsaa har arvet efter Venstreregeringen.

Det konservative Forslag om Afgiftsfrigørelse for Benzin til Landbruget og til visse andre Formaal kan synes sympatisk, men Ministeren har fremsat adskillige saglige Indvendinger imod det, som vi er enige i at man maa se nærmere paa.

Det var de Bemærkninger, jeg havde at gøre til disse Forslag.

Tholstrup: Om Forslaget til Lov om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgiften talte jeg under Debatten i Februar i Fjor, og jeg vil nøjes med nogle faa Bemærkninger for at undgaa at trække Tiden ud, men jeg vil alligevel fremhæve, at en saadan Skat skader vort Samfund langt mere, end selve Skattebetalingen, som den paafører Befolkningen, er Udtryk for. Dens Virkninger vil gaa stik imod det Ønske, der fra alle Sider er udtrykt om øget Eksport, fremkaldt ved øget Produktion, mindre Forbrug og mindre Omkostninger, for dette kan kun opnaas ved at anvende de mest produktive og mest økonomiske Midler i Produktionens Tjeneste, bl. a. Benzin. Det er jo saaledes, at ca. 85 pCt. af den Benzin, der anvendes, bruges til Lastvogne og andre Nyttøkøretøjer. En Benzinskat virker derfor til at befordre Spændvidden mellem de to Pristal, det, som gælder for Landbrugets Salgsvarer og for andre Eksportindustriens Eksportvarer, og det, som gælder de Varer, vi importerer, idet det jo er paa Landet, at Benzinskatten